

que se procedirà desde el dia 1.º al 15 del mes de setembre.

b) Tots els preceptes de les ordenances R. D. y Reglaments y mientras no se promulguen cualquier ley que expresamente lo modifique, no podrá ser alterado ni por patronos ni obreros hasta expirado el plazo de diez años o sea hasta el 24 de Agosto de 1923.

c) Las horas correspondientes a las fiestas tradicionales que no son de precepto se promulgarán para el trabajo, así como no nocturno, entre los trescientos días y trescientas noches laborales respectivamente, de manera que quede asegurado la jornada de 3,000 horas de trabajo de día y de 2,400 de noche al año, estableciéndose el efecto en cada localidad el horario correspondiente.

d) Toda infracción será castigada con una multa de 25 céntimos de peseta por cada uso de hilo y de 25 pesetas por cada telar de la fábrica en que se haya infringido lo preceptado por este R. D., cuya multa deberá satisfacer el patrono infractor dentro el plazo de 10 días de haberse sido comunicada la imposición de la multa, salvo todo ulterior recurso interpuesto en forma.

Judicials

L'obra tinent Frederic Roig Novero que estava reclamat pel jutjat especial que entén en les causes de la vaga, ha sigut rebut.

S'han reunit el jutge especial senyor Prat i el criminalista senyor Carreras, per a continuar les diligències relacionades amb la vaga.

Ha estat declarada variada dels obrers que han intervingut en la vaga.

Nomenament-Proejes

Ha quedat nomenat president de la Comissió de l'Art Fabril projectat la creació d'un gran Centre del ram, independent de tota altra societat obrera, que dirigirà sucursals a totes les barriades.

Els obrers en genres de pun

Els 700 obrers dels genres de punt que seguien en vaga, estan decidits a seguir fins que sigui necessari.

Entre les obreres es repartiran cada dia els recursos acordats per la Societat.

Datos oficials

Segons els dades que ahir al matí ens facilitaren en l'oficina d'informació de la vaga, ahir obriren 43 noves fàbriques, renunciant el treball en elles prop de 6,000 obrers i obreres.

El senyor Francos calculava que amb les que s'han obert els dos dies pot dir-se que treballen ja una tercera part de les que componen l'Art Fabril, a Barcelona.

Manifestació de dones

Ahir al matí, la major part de les obreres es dirigiren a les fàbriques per tornar al treball. En moltes es trobaren amb la negativa dels patrons a volguer-les obrir. Aquesta actitud dels patrons provocà escenes violentes i algunes, veritablement còmiques.

Bon nombre d'obreres es dirigí a la Agrupació Obrera del Clot, bona part del carrer de Joan I, carrer de Meridiana, i Clot.

Entre les reunides va néixer l'idea de anar al Govern civil en manifestació i cap allí es dirigiren en grup. A l'arribar, es formaren grups que amb estacionament allí, armant una gran gatzaina, mentre una comissió pujava a entretenir-se amb el senyor Francos.

Amb molta indignació protestaren de que havien fet els patrons i de que alguns dels que haguessin proposat obrir les fàbriques amb les mateixes condicions de abans.

El governador els contestà que les fàbriques obririen obrint-se totes, a no tardar guaire.

Les comissionades s'interessaren pels presos, contestant-les-hi que no era cosa de la seva incumbència, encara que s'assegurà que l'instància demanant la llibertat dels presos s'estava tramitant.

A l'arribar les comissionades baix al apessig, es formaren grups que amb molta animació s'enterraren de lo que'l governador havia dit. Després es dispersaren pacíficament, dirigint-se unes a les seves cases, altres a la Constança.

Els patrons al Govern civil

Ahir migdia manifestà el governador que havia rebut la Comissió de patrons. En nom d'ells parlà el senyor Roig i Armengol, qui feu un llarg discurs, fent el mateix temps entrega d'una nota que el governador traslladà al Govern.

El senyor Francos Rodríguez es negà a manifestar lo que havia dit el senyor Roig, així com també el text de la nota, perquè abans de que's dongués la publicitat vol que sigui conegut pel Govern.

Anticipà el senyor Francos que els patrons no volien altra cosa que alguns aclaracions a l'expressió R. D., i que si bé protestaven d'aquest, l'acceptarien tan bon punt se fecin aquestes aclaracions.

El senyor Francos feu elogis dels fabricants catalans, repetint que confiava moltíssim en la seva discreció i prudència. També digué que avui celebrarien una Assembla en el Foment.

Un reporter preguntà si els fabricants que protesten de la publicació del decret havien obert les fàbriques.

El governador respongué que s'haurien totes paulatinament, perquè algunes se troben fent reparacions.

També's preguntà si s'han obert les fàbriques que pertanyen als diputats i senyors Francos que totes eren de fora Barcelona i que encara no coneixia l'estadística.

Incidents a Mataró i Badalona

Els rumors que ahir corrien d'haver succeït alguns fets desagradables a Mataró, resultaren certs. A les cinc de la tarda estigué al Govern civil una comissió de patrons queixant-se de l'actitud dels obrers; quan a la nit arribaren al Govern civil trobaren una comissió d'obrers d'aquella població que anaven a protestar de lo succeït. Un dels ens entregà una nota del nostre corresponent.

Segons la nota, en el carrer de Fra Lluís de Leda, davant la fàbrica dita "El Triomf", hi hagueren algunes carregues de la guarnició civil. Al tocar la sirena d'aquesta fàbrica la gent s'armà amb cap all, i llavors la guarnició, sembla que sense avis,

carregà. Hi hagueren quatre ferits lleus, un d'un cop de canó de mousar al front, un altre a la cuixa, un altre al costat i un altre l'hagueren de dur a curar.

A Badalona, en el carrer del Príncep de Viana, encara amb el de la Comissió, per quals encontres hi ha estat-bien les fàbriques Canyelles i Giró, es presentaren molts vagues en actitud pacífica. Es diu que per a dispersar a la gent la guarnició civil carregà, escampant-se per aquelles travessies. Això era entre nou i deu del matí.

En una de les travessies, un carboner estava al brançal de la botiga, i semblava que per no ficar-se amb la promissió que se li manava a dintre de casa, feu ferir d'un cop de sabre al moment de retirar-se i tancar la porta.

Mes al tenir la porta tancada, l'home es resistí a obrir, essent detingut quan ho feu.

Aquests dos incidents causaren fonda indignació a les dues poblacions de la costa. Es diu que a Badalona vol fer-se una protesta col·lectiva.

Un dels civils que carregaren caigué de cavall, obrint-se'l cap al caure i topar amb la vorada de l'acera.

Lo que diu el governador

Al rebre ahir migdia el governador als periodistes, digué que estava satisfet de la jornada, puix segons els seus càlculs, treballaven uns 10,000 obrers, que componen una tercera part dels que formen el ram textil.

Confia que avui s'obririen noves fàbriques, entre elles les dugues dels senyors Fabra i Coats, segons acabava d'entendre per conducte fidedigne.

Donà compte de que's obrers de la casa Caralt havien abandonat el treball per no haver-se entès en la qüestió de l'honorari.

Per lo demés, no té més notícies a la tarda, afirmant-nos, a preguntes d'un reporter, que a Mataró no havia succeït res de particular.

—Lo que sí, digué, tinc notícies de que davant la fàbrica don Francisco Vial, del carrer de la Creu Coberta, un grup d'obrers ha agredit a un altre, causant-li variis ferits. L'agredit no sab com es difuen els agressors, però començà a variis d'ells.

No sé lo que's proposen els obrers, però noestic pas disposat a transigir amb aquests excessos. En aquests moments venir amb aquests coses!

I el senyor Francos ens donà comiat per a rebre a la comissió d'obrers mataronins.

De les poblacions

Segons notícies de Reus de procedencia oficial, ahir van treballar en dita ciutat 2,034 obrers.

—En una reunió celebrada en el teatre del Bosc de Vilanova a la que hi van assistir uns cinc-cents obrers, va acordar-se acceptar la fórmula del Govern renunciant el treball.

Les fàbriques continuen tancades.

—L'estat de la vaga no ha variat en lo més mínim a Calella.

Continua essent general.

La tranquil·litat és absoluta.

—Continuen tancades totes les fàbriques a Olot.

Els patrons es neguen a fer cap concessió.

—Segons comunicuen els moços d'Esguadra de Monistrol, la fàbrica de filats d'En Francisco Comas Freixa ha hagut de suspendre la feina per manca de cotó.

Hi ha empleats 185 obrers.

—La vaga a Igualada continua essent general, en el ram tèxtil.

—Han reprès a Mataró el treball, un número excessiu d'obrers.

La vaga del ram textil pot dir-se que continua essent general.

—Ahor matí renou el treball una fàbrica de Badalona.

—De Sabadell diuen que és molt probable que en les fàbriques se comenci a treballar, aquesta setmana, les 60 hores, preguent-se el dissabte a les onze, és a dir, se rebaien de la jornada del dissabte, que es feia a pleguera a migdia, a la una, o siga treballant 82 hores.

Emili Ollivier

Acaba de morir a l'edat de 88 anys, uns dels homes més funestos que ha tingut la França. Després de la desfeita del 70, el veure's abandonat pel poble que anys enrera — quan encara no havia evolucionat — l'havia quasi consagrat com a ídol, se retirà de la vida pública a punt de cercar en la seva llar, la pau i la tranquil·litat que un altre home, sense les seues ànimes de conciencia, hauria trobat desseguida.

Havia militat, en la seva joventut, en el camp republicà, i com a tal a aquest partí ocupà diferents llocs públics, essent portat, en 1857, al Parlament per a representar el districte de París. Les seves campanyes d'oposició a l'impost creu temibles, puix un altre home, sense les seues ànimes de conciencia, hauria trobat desseguida.

Havia militat, en la seva joventut, en el camp republicà, i com a tal a aquest partí ocupà diferents llocs públics, essent portat, en 1857, al Parlament per a representar el districte de París. Les seves campanyes d'oposició a l'impost creu temibles, puix un altre home, sense les seues ànimes de conciencia, hauria trobat desseguida.

Havia militat, en la seva joventut, en el camp republicà, i com a tal a aquest partí ocupà diferents llocs públics, essent portat, en 1857, al Parlament per a representar el districte de París. Les seves campanyes d'oposició a l'impost creu temibles, puix un altre home, sense les seues ànimes de conciencia, hauria trobat desseguida.

Havia militat, en la seva joventut, en el camp republicà, i com a tal a aquest partí ocupà diferents llocs públics, essent portat, en 1857, al Parlament per a representar el districte de París. Les seves campanyes d'oposició a l'impost creu temibles, puix un altre home, sense les seues ànimes de conciencia, hauria trobat desseguida.

Havia militat, en la seva joventut, en el camp republicà, i com a tal a aquest partí ocupà diferents llocs públics, essent portat, en 1857, al Parlament per a representar el districte de París. Les seves campanyes d'oposició a l'impost creu temibles, puix un altre home, sense les seues ànimes de conciencia, hauria trobat desseguida.

Havia militat, en la seva joventut, en el camp republicà, i com a tal a aquest partí ocupà diferents llocs públics, essent portat, en 1857, al Parlament per a representar el districte de París. Les seves campanyes d'oposició a l'impost creu temibles, puix un altre home, sense les seues ànimes de conciencia, hauria trobat desseguida.

Havia militat, en la seva joventut, en el camp republicà, i com a tal a aquest partí ocupà diferents llocs públics, essent portat, en 1857, al Parlament per a representar el districte de París. Les seves campanyes d'oposició a l'impost creu temibles, puix un altre home, sense les seues ànimes de conciencia, hauria trobat desseguida.

Havia militat, en la seva joventut, en el camp republicà, i com a tal a aquest partí ocupà diferents llocs públics, essent portat, en 1857, al Parlament per a representar el districte de París. Les seves campanyes d'oposició a l'impost creu temibles, puix un altre home, sense les seues ànimes de conciencia, hauria trobat desseguida.

Havia militat, en la seva joventut, en el camp republicà, i com a tal a aquest partí ocupà diferents llocs públics, essent portat, en 1857, al Parlament per a representar el districte de París. Les seves campanyes d'oposició a l'impost creu temibles, puix un altre home, sense les seues ànimes de conciencia, hauria trobat desseguida.

Havia militat, en la seva joventut, en el camp republicà, i com a tal a aquest partí ocupà diferents llocs públics, essent portat, en 1857, al Parlament per a representar el districte de París. Les seves campanyes d'oposició a l'impost creu temibles, puix un altre home, sense les seues ànimes de conciencia, hauria trobat desseguida.

penyí fins al cementiri, les despulls del que havia mort per haver dit certes veritats. Entre'ls manifestants se trobava l'Enric Rochefort — mort fa dos mesos — qui hauria enterrat també l'imperi, si hagués volgut aprofitar la seva veu gaudida de popularitat i l'estat d'ànim advers a la monarquia — del poble de París. Alguns diuen que en Rochefort tingué por; el destament d'En Napoleón hauria evitat la catàstrofe del 70.

Després d'aquest acte, començaren les persecucions: l'Ollivier empronà a en Rochefort, amonidat la premsa, perseguit a en Ferry, Grevy, Gambetta, banitzat a els seus ministres imposant-los-li la seva voluntat, impedí les manifestacions, vagues i mitjans, fent encara més fons les diferències que separaven l'imperi del poble de París.

Fou necessari la guerra del 70 per a que aquests procediments ilegals acabessin.

La renúncia de l'Amadeu al tron de Espanya, fou l'origen de les discusions sorgides entre la França i la Prússia. Alguns proposaven com a rei d'Espanya al príncep Leopold d'Holenzolern, però en Napoleón veient-se així rodejat de dos monarques alemanys s'oposà i aconseguí que el rei de Prússia renunciés a la seva pretensió. Tot hauria acabat aquí, si no hagués sigut per la por que la Cort d'En Napoleón temia d'aparèixer com pusillànim davant de les oposicions parlamentàries; per a evitar aquesta temença, la cort demanà per la intermedià el seu ministre agraït per venir, que foren rebuïtats per en Bismarck.

En Bismarck — ministre d'Estal — envia la petició a l'ambaixador francès a Prússia. Hores més tard, aquest feu, fou conegut de l'Ollivier, qui procurà atenuar els efectes de la demanda feta per l'ambaixador, però les noves instruccions arribaren tard, puix en Bismarck (ministre francès a Berlín) havia sigut ja despatxat pel rei Guillem I en Bismarck havia redactat el despatx amb un tò injuriós que fou inevitable la guerra.

La culpabilitat de l'Ollivier apareix clara, al considerar aquests dos fets. El mateix dia que succeïa tot això, digué — al separar-se del seu ministre Gramont — que no havia vist encara amb claretat, la conducta que devia seguir. Aquestes paraules en l'alt d'un palmar ministre, tenen més gravetat de lo que sembla, ja que apreciant l'importància dels fets succeïts, desconeixia la manera de comportar-se davant d'un cas semblant.

L'altre dia el següent: el 15 de juliol del 70, se presentà al Parlament i demanà la declaració de guerra a la Prússia, fent constar que el acceptava totes les responsabilitats de una guerra no podia començar. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou derrotat, i des d'aleshores viví aïllat del món polític, dedicat únicament a escriure les seves memòries.

En l'abril de 1870 fou nomenat membre de la Academia francesa, per a substituir al poeta Lamartine, però mai pogué llegir el seu discurs de recepció, puix al donar-se a conèixer el 75 a la Comissió, ataca'torcs protestes per un discurs de senyor. Aquesta fou la seva petició: un home que no sabia la conducta que havia de seguir i que acceptava amb cor lleuger les responsabilitats d'una guerra — no podia continuar davant del Govern. El 9 d'agost — després de la desfeita de l'exèrcit francès — l'Ollivier se retirà a Fontainebleau. Intentà encara ésser elegit diputat en 1876 i 77 però fou

